

Sentencja

1. *Odwołanie zostaje oddalone.*
2. *Naftiran Intertrade Co. (NICO) Sàrl pokryje, poza własnymi kosztami, koszty poniesione przez Radę Unii Europejskiej.*

⁽¹⁾ Dz.U. C 190 z 8.6.2015.

Odwołanie od wyroku Sądu (piąta izba) wydanego w dniu 25 września 2015 r. w sprawie T-360/13, Verein zur Wahrung von Einsatz und Nutzung von Chromtrioxid und anderen Chrom-VI-verbindungen in der Oberflächentechnik eV i in./Komisja Europejska, wniesione w dniu 4 grudnia 2015 r. przez Verein zur Wahrung von Einsatz und Nutzung von Chromtrioxid und anderen Chrom-VI-verbindungen in der Oberflächentechnik eV (VECCO), Adolf Krämer GmbH & Co. KG, AgO Argentum GmbH i in.

(Sprawa C-651/15 P)

(2016/C 078/05)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszące odwołanie: Verein zur Wahrung von Einsatz und Nutzung von Chromtrioxid und anderen Chrom-VI-verbindungen in der Oberflächentechnik eV (VECCO), Adolf Krämer GmbH & Co. KG, AgO Argentum GmbH i in. (przedstawiciele: C. Mereu, adwokat, J. Beck, solicitor)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska, Europejska Agencja Chemikaliów (ECHA), Assogalvanica, Ecometal, Comité européen des traitements de surfaces (CETS) i in.

Żądania wnoszących odwołanie

Wnoszące odwołanie wnoszą do Trybunału o:

- stwierdzenie, że odwołanie jest dopuszczalne i zasadne;
- uchylenie wyroku Sądu w sprawie T-360/13;
- wydanie rozstrzygnięcia co do istoty w przedmiocie wniesionej przez wnoszące odwołanie skargi o stwierdzenie nieważności lub skierowanie sprawy do Sądu celem wydania rozstrzygnięcia co do istoty w przedmiocie skargi o stwierdzenie nieważności.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnoszące odwołanie podnoszą następujące argumenty:

Pierwszy zarzut odwołania: Sąd naruszył prawo, gdy uznał, że dyrektywa 98/24 ⁽¹⁾ oraz dyrektywa 2004/37 ⁽²⁾ nie są konkretnymi przepisami prawnymi UE, w rozumieniu art. 58 ust. 2 REACH ⁽³⁾, które ustalają minimalne wymagania pozwalające zapewnić, że ryzyko dla zdrowia ludzkiego wynikające z użycia tritlenku chromu w sektorach powlekania powierzchni i galwanizacji jest objęte właściwą kontrolą.

W ramach przedstawionego rozumowania Sąd dokonuje wykładni art. 58 ust. 2 REACH w sposób, który jest sprzeczny zarówno z jasnym sformułowaniem i celem tego przepisu, jak również ze sposobem, w jaki należy interpretować przepisy dyrektywy 98/24 oraz dyrektywy 2004/37. Tak więc, Sąd naruszył prawo, gdy po pierwsze uznał, że zwolnienie przewidziane w art. 58 ust. 2 REACH stosuje się do „substancji”, a nie do „zastosowań”, gdy po drugie podzielił trzystopniowy test przewidziany w art. 58 ust. 2 i nie zbadał w istocie trzeciej części testu („właściwa kontrola ryzyka”) i gdy po trzecie stwierdził, że w szczególności z uwagi na brak dopuszczalnej wartości narażenia zawodowego dyrektywy 98/24 i 2004/37 nie ustalają minimalnych wymagań związanych z kontrolą ryzyka wynikającego z użycia tritlenku chromu w sektorach powlekania powierzchni i galwanizacji.

Drugi zarzut odwołania: zawarte w zaskarżonym wyroku stwierdzenia dotyczące zakresu uznania przysługującego Komisji są błędne:

Jeśli pierwszy zarzut odwołania zostanie uwzględniony, stwierdzenie Sądu, że Komisja prawidłowo skorzystała z przysługującego jej zakresu uznania w zakresie przyznania zwolnienia na podstawie art. 58 ust.2 REACH, jest błędne.

Trzeci zarzut odwołania: niedokonanie prawidłowej oceny zarzutu pierwszego oraz części drugiej zarzutu czwartego:

Jeśli pierwszy zarzut odwołania zostanie uwzględniony, rozumowanie zawarte w pkt 68–69 i 84–85 zaskarżonego wyroku jest wadliwe, w związku z czym należy ponownie zbadać zarzut pierwszy oraz część drugą zarzutu czwartego.

- (¹) Dyrektywa Rady 98/24/WE z dnia 7 kwietnia 1998 r. w sprawie ochrony zdrowia i bezpieczeństwa pracowników przed ryzykiem związanym ze środkami chemicznymi w miejscu pracy (czternasta dyrektywa szczegółowa w rozumieniu art. 16 ust. 1 dyrektywy 89/391/EWG) (Dz.U. L 131, s. 11).
- (²) Dyrektywa 2004/37/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie ochrony pracowników przed zagrożeniem dotyczącym narażenia na działanie czynników rakotwórczych lub mutagenów podczas pracy (szósta dyrektywa szczegółowa w rozumieniu art. 16 ust. 1 dyrektywy Rady 89/391/EWG) (Dz.U. L 158, s. 50).
- (³) Rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH), utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniające dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE (Dz.U. L 396, s. 1).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez cour d'appel de Versailles
(Francja) w dniu 14 grudnia 2015 r. – Electricité Réseau Distribution France SA (ERDF)/Axa
Corporate Solutions SA, Ombrière Le Bosc SAS**

(Sprawa C-669/15)

(2016/C 078/06)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour d'appel de Versailles

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca apelację: Electricité Réseau Distribution France SA (ERDF)

Druga strona postępowania: Axa Corporate Solutions SA, Ombrière Le Bosc SAS